

Με τουςαιρετισμούς μας

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΟΥΡΓΟΥΡΙΔΗΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

TEL. 05 - 346634 FAX 05 - 346633

T. K. 4137 ΛΕΜΕΣΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΤΣΗ

Η Κύπρος στις 19 Νοεμβρίου 1958 συγκλονισμένη, δαιρύζουσα και αγωνιούσα έκλινε με δέος αλλά και περισσή περηφάνεια το γόνυ για να περάσει ο Κυριάκος Μάτσης και να διαβεί από τα αλώνια του στο Δίκωμο, στα Ηλύσια Πεδία και να εγκατασταθεί στο Άβατο Πάνθεον των οσιομαρτύρων. Η Κύπρος σήμερα, συγκλονιζόμενη δαιρύζουσα και αγωνιούσα αλλά ταπεινωμένη από τις βαρβαρότητες του Ασιατή κατακτητή μνημονεύει και τιμά το Σταυραετό του Πενταδάκτυλου.

Σεβασμιώτατε,

Φίλε κ. Πρόεδρε του Δημοκρατικού Συναγερμού
Κύριοι βουλευτές, Έλληνες και Ελληνίδες,

Εκείνο που καθρεφτίζει τη πληρότητα και μεγαλοσύνη μας, το αείζωο και αιγιενές, εκείνο που μυστικά μας εμψυχώνει την ώρα που δραματικά συναισθανόμαστε ότι τα όνειρα μας ναυγούν στην ομίχλη, εκείνο που διεγείρει τις αισθήσεις της υπερκοσμιότητας, εκείνο που σήμερα, την ώρα της ασέληνης καταχνιάς, μας δίνει το κουράγιο να πάρουμε τη ζωή μπροστά, να γυρίσουμε όπως λέει και ο ποιητής τη φτερωτή του ήλιου κατά τον Παράδεισο, είναι η προσήλωση σε ό,τι αληθινά αγαπήσαμε, σε ό,τι αληθινά πιστέψαμε, είναι πάνω απ'όλα η πίστη ότι "όποιος μπορεί να νικήσει μια στιγμή τη ζωή του νικάει και το θάνατο". Ο Κυριάκος Μάτσης μας δίδαξε ότι υπάρχει μια στιγμή μοναδική, ξέχωρη κι ανεπανάληπτη, που καθορίζει το ήθος και αποκαλύπτει το ευρός της εσωτερικής συγκρότησης. Και είναι η ώρα τούτη, η ώρα που τίθεσαι αντιμέτωπος με το θάνατο.

Πάλεψε και πέρασε από το καμίνι του θανάτου ηθικά ανέραιος, κέρδισε τη μάχη του θανάτου, γιατί είχε προηγουμένως κερδίσει τη μάχη της ζωής, γιατί ξεπέρασε τις ανθρώπινες ματαιοδοξίες και μικροπρέπειες, γιατί αποστράφηκε την ανθρώπινη βουλιμία, αυτήν την ακόρεστη επιθυμία να υπερβούμε το ανθρώπινο μέτρο, γιατί κέρδισε τις καρδιές μας με την απλότητα, την ορμή αλλά και το φωτισμένο νου του, γιατί φώτισε τα βήματα μας με εκείνο το ανέσπερο φως της αγάπης του για τον άνθρωπο. Μας έμαθε ότι το ήθος, η υψηλοφροσύνη, η ευγένεια και η αξιοπρέπεια διαμορφώνουν τους κώδικες της ανθρώπινης συμπεριφοράς και επικοινωνίας. Μας δίδαξε ότι ο άνθρωπος δεν είναι ο χιμαιροκυνηγός αμφιβόλων, περιστασιακών και αλαζονικών κατακτήσεων, δεν είναι το άβουλο άθυρμα των καιρών, αλλά ο αναζητητής του ανέραιου κάλλους και της ταπεινοφροσύνης. Σαν νεαρός μαθητής έγραφε: "Νάσε τίμιος στις πολιτικές σου αντιλήψεις που πρέπει να πηγάζουν από την αγάπη προς τον συνάνθρωπο..... Και πρόσθετε "Νάνε τα λόγια μετρημένα γιατί είναι καλύτερα να σιωπάς παρά να λέγεις λόγια από τη σιωπή χειρότερα. Καλλιέργησε τον πνευματικό σου κόσμο με τονα ετελείς και τις πιο μικρές σου υποχρεώσεις". Σαν φοιτητής στην Θεσσαλονίκη έγραψε τούτα τα λόγια πούναι και σήμερα τόσο επίκαιρα και διδακτικά: "Πριν δύο μέρες γιορτάσαμε την 28η Οκτωβρίου. Τρίζανε τα ξύλινα πόδια των αναπήρων του πολέμου. Και το τρίξιμο τους έφερνε στην ψυχή ένα αίσθημα απελπισίας, γιατί οι θυσίες μας θυσιάστηκαν στο βωμό του αγίου συμφέροντος των μεγάλων δυνάμεων.

Εφόσον η ηρωϊκή αυτή χώρα πληρώνεται με το κάλπικο νόμισμα των ωραίων λόγων και των επιβλητικών εκφράσεων ενώ τα αληθή της συμφέροντα παραβλάπτονται ουσιωδώς δεν μπορεί να ισχυρισθῆ κανείς ότι επικρατεῖ εἰς τον κόσμον δικαιοσύνη". Χωρίς καμμιὰ υπερβολή ἦταν ο κορυφαῖος οραματιστής και ο πιο αληθινός ιδεολόγος του επικοῦ αγώνα της ΕΟΚΑ. Γράφει στο ημερολόγιο του:

"Οἱ πραγματικοὶ ιδεολόγοι στέκονται με θάρρος, βάζουν το χέρι στην καρδιά ακοῦνε την φωνή της συνείδησης τους και λένε: Θα ρικτώ στον αγώνα, θα πολεμήσω τίμια και παληκαρίσια, θα δεχτώ κατάστηθα τα βέλη των αντιπάλων, θα προχωρώ πάντα μπροστά ως ότου πετύχω. Και θα πετύχω γιατί έχω δίκιο μαζί μου, γιατί πονώ τον λαόν, τον βλέπω αμόρφωτον και θέλω να τον ξυπνήσω τον βλέπω αδικημένον και θέλω να τον δικαιώσω".

Τα κατωρθώματα του, τα γεμάτα σοφία λόγια του, μα πάνω απ'όλα η ηρωϊκή θυσία του μέσα στον κρυψώνα του Δικώμου εἶναι χιλιοτραγουδημένα. Παράθεση και εξιστόριση τους πέρα από το γεγονός ότι εἶναι ἐκ των πραγμάτων αδύνατη μέσα στα στενά χρονικά όρια ενός μνημόσυνου λόγου θα ἦταν και ενέργεια παρακινδυνευμένη γιατί ο Κυριάκος Μάτσης, ο βίος και η θυσία του δεν χωράνε μέσα σε λόγια.

Σήμερα απλά τον μνημονεύουμε και του καταθέτουμε τα δάφνινα φύλλα της ευγνωμοσύνης μας. Μέσα από το σκότος της κοσμικής νύχτας που διερχόμεθα σήμερα, από τη συνεχιζόμενη βάρβαρη κατοχή και τις κτηνώδεις δολοφονίες ανυπεράσπιστων νέων που θέλησαν ειρηνικά να βροντοφωνάξουν το πόθο τους για ελευθερία, αντλούμε θάρρος από τη θυσία του ηρωομάρτυρα μας Κυριάκου Μάτση καθώς και διδάγματα από τη διδασκαλία του και οραματιζόμεθα το γλυκύ έαρ της νίκης. Αναβαπτίζόμεθα στο πνεύμα της θυσίας του και με αισιοδοξία ατενίζουμε το μέλλον. Και τούτο γιατί η Κύπρος από τα πανάρχαια χρόνια έζησε πολλούς κατακλυσμούς. Πέρασαν από το πολύπαθο νησί μας στίφη βαρβάρων πολλά και ποικιλώνυμα: Φοίνικες, Αραβες, Πέρσες, Ενετοί, Φράγκοι, Τούρκοι, Αγγλοι και άλλοι. Σιόρπισαν στο πέρασμα τους όλεθρο και καταστροφή. Μερικοί από τους κατακτητές μας βρίσκονται προ πολλού στο κοιμητήριο της Ιστορίας. Άλλοι υπάρχουν μέχρι σήμερα αλλά έχασαν τη παλιά τους δόξα και δοκιμάζονται σκληρά να επιβιώσουν. Και κινδυνεύουν να περάσουν και αυτοί στο κοιμητήριο της ιστορίας. Κι όμως η Κύπρος έζησε. Και θα ζει, Σεβασμιώτατε, στους αιώνες, γιατί όπως λέει και ο Εθνικός μας ποιητής, την Ρωμιοσύνη της Κύπρου κανένας δεν εβρέθηκε για να την ιξειλίψη γιατί σιέπιτην που τ'ψη ο Θεός μας

Αυτή η γη που ποτίσθηκε με το αίμα του ηρωομάρτυρα Κυριάκου Μάτση και των άλλων ηρώων του έπους της ΕΟΚΑ αλλά και με το αίμα των μεταγενέστερων αγωνιστών του 63-64, του 67 του 74 καθώς και με το αίμα των παλληκαριών της Δερύνειας, που αδόκιμα και με ασέβεια προς το μέτρο, δυστυχώς, αποκαλούνται οσιομάρτυρες, έχουμε χρέος να την κρατήσουμε Ελληνική. Ας νομίζει ο Αττίλας ότι θα σκάψει τη γη μας και πως σιγά-σιγά θα την φάει και θα την

Τουριέψει. Πλανάται όμως πλάνη οικτρά ο Τούρκος κατακτητής. Εμείς θα παραμείνουμε πιστοί στις Ρίζες μας όπως μας παρήγγειλε ο Κυριάκος, θα συνεχίσουμε αταλάντευτα τη πορεία μας προς την Ενωμένη Ευρώπη όπως μας υπέδειξε πρώτος, πριν από πολλά χρόνια και συνεχίζει να μας υποδεικνύει σήμερα ασταμάτητα, ο οραματιστής αδελφός του Γιαννάκης, ο άξιος πρόεδρος του Δημοκρατικού Συναγερμού και τέλος θα συνεχίσουμε να ενισχύουμε την άμυνα μας και θα ολοκληρώσουμε το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου, όπως το συνέλαβε ο αείμνηστος Πρωθυπουργός της Ελλάδας Ανδρέας Παπανδρέου και το υλοποιεί με αποφασιστικότητα αλλά και τετραγωνικό μυαλό ο Γλαύκος Κληρίδης και με ακλόνητη πίστη στο δίκαιο του αγώνα μας και με τις ευλογίες της Υπερμάχου Στρατηγού, θα υπενθυμίζουμε συνεχώς στον Τούρκο εισβολέα πως το νιν αντά να τρώει την γη, τρώει την γην θαριέται, μα πάντα τζείνο τρώεται και τζείνο καταλιέται.

Λεμεσός 17 Νοεμβρίου 1996.